

De ce trebuie să protejăm rasa de albine românească - *Apis mellifera carpatica*

Autor:

Prof.univ.dr.ing.Petre
IORDACHE

O variantă a acestui articol a fost publicată sub titlul “De ce trebuie să protejăm rasa de albine românească – *Apis mellifera carpatica*” și în Revista România apicolă nr.1, IANUARIE 2019

La data de 4 decembrie 2018, ora 10 la Parlamentul României, **Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice** a luat în discuție conținutul **Legii zootehniei** punând în discuție oportunitatea existenței în lege a referirilor la albine.

Fig.1 Participanți la sesiunea Comisiei de agricultură a Camerei Deputaților – 4 decembrie 2018

În cadrul discuțiilor s-au pronunțat **pentru scoaterea albinelor din legea zootehniei**, pe motiv că acestea au legea apiculturii, un autointitulat apicultor Marian Apicultorul Oltean reprezentantul grupului Jurnalul apiculturii și 5 – 6 deputați membri ai comisiei.

Împotriva scoaterea albinelor din legea zootehniei s-au pronunțat prof.univ.dr.ing.Petre Iordache – apicultor practicant de la vârsta de 11 ani, respectiv de 67 de ani și autor a 3 cărți de apicultură și peste 50 de articole publicate în revistele România apicolă și Lumea satului, ministrul secretar de stat Sorin Roșu Mareș de la Ministerul Agriculturii, directorul general Iacob Lelior și directoarea Maria Gheorghîță de la Agenția Națională pentru Zootehnie, directorul științific Adrian Siceanu de la Institutul de Cercetare – Dezvoltare pentru Apicultură și vicepreședintele Răzvan Coman de la Asociația Crescătorilor de Albine din România.

Argumentarea acestora din urmă, pe lângă motive științifice, s-a bazat și pe realitatea că actualul conținut al legii apiculturii nu oferă posibilitatea suficientei protecții a rasei de albine autohtone, *Apis mellifera carpatica*, împotriva introducerii pe teritoriul României de alte rase și hibridi ceea ce ar produce deprecierea ireversibilă a rasei.

Astfel, în finalul discuțiilor, dna directoare a Direcției Patrimoniului Genetic a ANZ Maria Gheorghîță, a precizat faptul că până la completarea adecvată a legii apiculturii s-ar putea să nu mai avem ce proteja, rasa noastră românească să fie dispărută complet.

La sfârșitul discuțiilor, după mai puțin de o oră, problema s-a supus la vot și cu o majoritate, cu un vot împotrivă și două abțineri, s-a votat **PENTRU EXCLUDEREA ALBINEI DIN LEGEA ZOOTEHNEI**.

Fig.2 Punerea la vot a excluderii albinei din legea zootehniei

Se pare că majoritatea deputaților din Comisia pentru agricultură nu au înțeles scopurile acestui demers, implicațiile lăsării albinei românești fără protecție și, după cum au decurs discuțiile, se pare că excluderea albinei din legea zootehniei era deja hotărâtă înainte de începerea ședinței prin loby-ul exercitat de autointitulatul Marian Stuparul Oltean asupra unor membri ai comisiei și chiar asupra președintelui comisiei, deputatul Stănescu Alexandru

Astfel s-a obținut ***un moment de respiro pentru cei care importă, produc și distribuie, unor apicultori români, măci, roiuri și/sau familii de albine din alte rase sau cu hibrizi fără a putea fi sancționați de organele în drept.***

Acum, după dispariția referirilor la apicultură din legea zootehniei trebuie să recunoaștem că legislația românească este printre cele mai permissive din Uniunea Europeană, în contextul în care nu se face o verificare riguroasă a importurilor de albine atât timp cât ele respectă legislația comunitară.

Întrun articol publicat de mine în revista LUMEA SATULUI în 2015 intitulat "De ce **Apis mellifera carpatica** trebuie să fie singura rasă de albine în România" am încercat să aduc argumente pentru necesitatea protejării rasei de albine românești **Apis mellifera carpatica**.

Astfel de materiale au mai apărut în ultimii ani în mass-media și chiar pe forumurile care se ocupă de apicultură au fost discuții ample, e adevărat, uneori contradictorii.

Fig.3 Regină Apis mellifera carpatica

Totuși, ne confruntăm cu o adevărată emulație privind dorința unor apicultori români care doresc să încerce să lucreze și cu alte rase de albine sperând, în primul rând, la obținerea unor mai mari recolte de produse apicole.

Venind în întâmpinarea acestor dorințe o serie de comercianți de regine, autorizați sau nu, fac oferte de vânzare de regine din diferite rase de albine și hibrizi. Printre aceste oferte predomină ofertele cu hibridul **Buckfast** și rasele carnica - **Apis mellifera carnica**, italiana – **Apis mellifera linguistica**, caucaziana – **Apis mellifera caucasica**. Așa cum evoluează alergarea după obținerea profitului cu orice preț, mizând pe naivitatea unor apicultori-cumpărători, n-ar fi exclus să ne trezim, **Doamne ferește !**, pe teritoriul României și cu albina africană – **Apis mellifera scutellata**, care creează acum atâtea neazuri în continentul american.

Rasele străine în condițiile țării noastre nu pot depăși din punct de vedere al calităților rasa românească **Apis mellifera carpatica** deoarece aceasta trăind din generație în generație, de mii de ani în condițiile de climă și floră caracteristice țării noastre, ca rezultat al selecției naturale, este cea mai bine adaptată acestor condiții, deci trebuie să ne orientăm numai pentru creșterea, înmulțirea și îmbunătățirea albinei noastre locale **Apis mellifera carpatica**.

În lucrarea științifică **“Consecințele hibridării interrasiale”** elaborată de **prof.univ.dr.ing.Marian BURA și colectiv**, se arată referitor la consecințele hibridării următoarele:

“La o analiză atentă a literaturii de specialitate se desprind următoarele concluzii:

- **rasele de albine sunt în principal un produs al selecției naturale, al climei și a resurselor florale în care s-au format;**
- **eficiența economică a unei stupine este determinată de potențialul genetic al albinelor (rasă), de mediu (climă, resurse florale) și de preocuparea pentru perfecționarea tehnologiei de creștere și de ameliorare a albinelor;**

- **producerea de hibrizi are costuri ridicate ca urmare a cheltuielilor pentru crearea și menținerea unor linii consangvinizate corespunzătoare (LAIDLAW și PAGE, citați de C.DRĂGĂNESCU, 2006);**
- **datorită efectului heterozis, hibridii F1 pot fi mai productivi și cu o vitalitate mai ridicată, dar nu întodeauna la albine s-au dovedit a avea efect benefic;**
- **crescătorii vor deveni dependenți de mătcă hibride;**
- **va trebui să creem rezervații pentru conservarea rasei românești (*Apis mellifera carpatica*) sau a hibridului crescut (Adrian SICEANU și Cecilia RĂDOI, 2006);**
- **există pericolul de a pierde rasa autohtonă, contravenind Convenției de la Rio (1992) pentru conservarea biodiversității;**
- **în cazul în care scapă de sub control, unii hibrizi interrasiali ai albinelor pot reprezenta un real pericol biologic și economic.”**

Ținând cont de concluziile mai sus arătate și de semnalele primite de la unii apicultori care au introdus în stupinele lor hibridul Buckfast pot să afirm că, chiar dacă inițial în primul an, acesta a dat rezultate favorabile, după un an rezultatele nu au mai fost atât de bune, familiile cu acest hibrid având rezultate mediocre, chiar schimbându-și liniștit reginele și nerăspunzând la măsurile de selecție.

Concluzionând, ca de altfel și alți, hibridul Buckfast nu-și păstrează caracterele în descendență și astfel, se impune achiziționarea altor exemplare de hibrizi Buckfast făcându-i pe apicultori dependenți de hibrizi, de rase, de niște corcitură care nu mai răspund la selecție.

